

Bóg obdarza mądrością Salomona

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie historii króla Salomona;
- omówienie wyglądu świątyni jerozolimskiej.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- swoimi słowami opowiada historię króla Salomona;
- tłumaczy, jakie konsekwencje wyniknęły z faktu, że Salomon poprosił Boga o dar mądrości;
- omawia, w jaki sposób rządy Salomona wpłynęły na rozwój kraju;
- wyjaśnia, jak wyglądała świątynia jerozolimska;
- wie, że należy stawiać Boga na pierwszym miejscu;
- dostrzega wartość dóbr niematerialnych.

Pojęcia i postaci

Dawid, Saul, świątynia jerozolimska, dobra materialne i niematerialne.

Wartości

wiara, zaufanie, mądrość, Boża opieka, życie w łasce Bożej.

Metody i środki

pogadanka, miniwykład, rebus, praca z podręcznikiem na podstawie pytań, opis.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Pozdrowienie anielskie.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał historię życia króla Salomona; będę umiał wyjaśnić, jak wyglądała świątynia jerozolimska; będę wiedział, dlaczego dobra materialne nie są najważniejsze w życiu.

Metoda – pogadanka. Nauczyciel stawia uczniom pytanie: „Gdyby ludzie mogli poprosić Boga o jeden dar i mieliby pewność, że Bóg od razu spełni ich życzenie, to o co prosiliby Boga, jak myślicie?”. Będą padały odpowiedzi: o pieniądze, telefon komórkowy, tablet, komputer, konsolę do gier, o zdrowie, sławę, różne zdolności i umiejętności itp. Nauczyciel wskazuje, że część z tych ludzkich prośb dotyczy przedmiotów materialnych, np. pieniędzy. Mają one swoją wartość, ale nie są najważniejsze w życiu. Następnie nauczyciel wskazuje, że inne odpowiedzi dotyczą spraw niematerialnych, np. prośby o zdrowie. Są to sprawy równie ważne, a czasami nawet ważniejsze niż te materialne, bo co z tego, że mamy duży majątek, jeżeli chorujemy na ciężką chorobę i żadne środki finansowe nie będą pomocą. Podsumowując, nauczyciel wskazuje, że trzeba dostrzegać wartość darów niematerialnych: miłości, przyjaźni, szacunku, dobroci itp. Jednocześnie wyjaśnia, że zarówno dobra materialne, jak i dobra niematerialne możemy dobrze lub źle wykorzystywać, i zachęca do tego, byśmy dobrze z nich korzystali.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel, odwołując się do wcześniejszych wniosków, wskazuje, że Salomon był taką osobą, która dbała nie tylko o swoje dobra materialne, ale patrzyła na życie szerzej. Salomon był synem Dawida i po śmierci ojca przejął po nim tron. Wiedząc, że jest to odpowiedzialne zadanie, w momencie, gdy Bóg zapytał go, o co prosi, Salomon odpowiedział, że o mądrość. Dzięki łasce mądrości mógł bez problemu rozstrzygać spory sądowe i władać krajem. Nauczyciel przytacza historię jednego z wyroków Salomona: Gdy dwie kobiety kłóciły się między sobą o to, której z nich mały synek żyje, a której zmarł, Salomon kazał przynieść miecz, przeciąć dziecko na pół i każdej z kobiet dać jedną część. Nie zamierzał zabić dziecka, tylko zobaczyć reakcje kobiet. Gdy jedna z nich się przestraszyła i błagała o oszczędzenie życia dziecka,

Salomon uznał, że jest to prawdziwa matka chłopca. Mądrość Salomona stała się znana nie tylko w całym kraju, ale również w sąsiednich królestwach. Do dzisiaj król Salomon jest symbolem mądrości.

Metoda – rebus. Uczniowie przygotowują rebus, którego rozwiązaniem ma być hasło: „Mądrość Salomona” (ćwiczenie 1 z podręcznika, punkt „Praca na lekcji”). Nauczyciel prosi wybranych uczniów, żeby zaprezentowali swoje prace.

Metoda – praca z podręcznikiem na podstawie pytań. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że gdy Salomon był wierny Bogu, Ten mu błogosławił i umacniał cały kraj. Jednak pomimo mądrości Salomon pod koniec życia odwrócił się od Boga, co w konsekwencji doprowadziło do wielu problemów. Uczniowie zapoznają się z treścią lekcji z podręcznika, a następnie odpowiadają na pytania. (Pytania można podyktować uczniom lub rozdać wydrukowane / skopiowane na oddzielnych kartkach; załącznik nr 1).

- A. Jak rozwijał się kraj, gdy Salomon był wierny Bogu? (miał uporządkowane urzędy, utrzymywał dobre relacje z sąsiednimi krajami, kwitł handel, ludzie żyli w pokoju, powstawały wspaniałe budowle)
- B. W jaki sposób Salomon odwrócił się od Boga? (nie był Mu posłuszny, czcił innych bożków, składał im ofiary, budował im świątynie, nakłaniał ludzi do wierzeń pogańskich)
- C. Jak Bóg interweniował? (wiele razy go upominał)
- D. Jak się zachował Salomon? (Salomon nie zmienił swojego postępowania)
- E. Jaką karę zapowiedział Bóg? (po śmierci Salomona jego królestwo się rozpadnie i upadnie)

Uczniowie czytają na głos swoje odpowiedzi, nauczyciel ewentualnie dopowiada i koryguje ich odpowiedzi. To ćwiczenie można przeprowadzić również w grupach (dzieląc pytania pomiędzy grupy lub każda z grup dostaje po jednym pytaniu do opracowania). Możliwa jest też sytuacja, że cała klasa odpowiada na powyższe pytania wspólnie.

Podsumowując, nauczyciel wskazuje, że prawdziwa mądrość to nie tylko rozległa wiedza, ale również stawianie Boga na pierwszym miejscu, słuchanie Mu i wypełnianie Jego przykazań.

Metoda – opis. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że najwspanialszą budowlą wzniesioną za czasów Salomona była świątynia jerozolimska. Symbolizowała ona potęgę Boga, Jego świętość i wielkość. Nauczyciel opisuje

uczniom wygląd świątyni: Była wybudowana na szczycie góry Moria. Otoczona kamiennym murem, za którym znajdowały się świątynne dziedzińce. Przed samą budowlą ustawiony był ołtarz, na którym kapłani składali ofiary. Obok niego znajdowało się naczynie z wodą używaną w czasie obrzędów religijnych do oczyszczeń. Do świątyni prowadziły duże, drewniane drzwi. Tylko kapłani mogli wchodzić do jej wnętrza. Świątynia była podzielona na dwie części. W pierwszej, nazwanej miejscem świętym – znajdował się stół z chlebami pokładnymi i ołtarz kadzenia. Chleby te mogli jeść tylko kapłani na znak bliskości z Bogiem. Na ołtarzu kadzenia spalano natomiast kadzidło, będące znakiem modlitw unoszących się do Boga. Najważniejszym miejscem świątyni było Święte Świętych, oddzielone od pozostałej części budynku zastoną z tkaniny, zwaną zastoną przybytku. To tam znajdowała się Arka Przymierza – znak obecności Boga. Tylko raz w roku arcykapłan mógł tam wejść, żeby oddać cześć Stwórcy. Świątynia była zbudowana z najlepszych materiałów i bogato zdobiona, a naczynia w niej używane były wykonane ze złota i srebra. W późniejszych latach świątynia była kilka razy niszczone, a następnie odbudowywana. Do naszych czasów zachował się tylko fragment muru świątynnego, nazwany Ścianą Płaczu, przy którym gromadzą się Żydzi, zanosząc modlitwy do Boga.

Podczas omawiania kolejnych części świątyni warto, by nauczyciel posługiwał się planem świątyni, pokazując uczniom, gdzie co się znajdowało i jak wyglądało. Można skorzystać z materiałów dostępnych w internecie.

Metoda – film. Nauczyciel może posłużyć się krótkim filmem, filmami lub jego / ich fragmentami, dostępnymi w internecie, na przykład w serwisie YouTube.

Podsumowanie lekcji

Salomon uczy nas, że prawdziwa mądrość wyraża się w służeniu Bogu. Widział on, że dobra materialne nie są najważniejsze i dlatego prosił Boga o świątły rozum. Król Salomon wybudował również wspaniałą świątynię na chwałę Boga. Niestety, będąc w podeszłym wieku, odwrócił się od Boga. Pomimo napomnień nie zmienił swojego postępowania, za co na jego kraj spadła kara.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika (punkt „Dla ducha”).

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- plastyka – architektura świątyni jerozolimskiej;
- historia – życie w starożytnym Izraelu.

Załącznik nr 1

- A. Jak rozwijał się kraj, gdy Salomon był wierny Bogu?
- B. W jaki sposób Salomon odwrócił się od Boga?
- C. Jak Bóg interweniował?
- D. Jak się zachował Salomon?
- E. Jaką karę zapowiedział Bóg?